

Alpinistična sekcija PD Ajdovščina
As.ajdovscina@gmail.com
Gregorčičeva 20, 5270 Ajdovščina

Wajdovske alpinistične vesti WAV št. 3

	<p>Tretje wajdovske alpinistične vesti so znova obogatene s prispevki iz alpinistične šole, novimi smermi v Čavnu in Kovku in drugimi dogodki, ki so zaznamovali ajdovsko alpinistično srenjo. Pošljite mi prispevke na ozbej.marc@gmail.com. Tokratne vesti so nadgrajene z znakom ajdovskih alpinistov izpod dizajnerskih rok Klavdija Zalarja. Vse slike v tokratni izdaji je prispeval Klavdij.</p> <p style="text-align: right;">Ožbej</p>
Zgodovinski dan	<p>S Planinske zveze so nam sporočili, da smo registrirani kot alpinistična sekcija. Vsekakor zgodovinski dan za ajdovsko alpinistično srenjo. Čestitke vsem, ki ste k temu pripomogli. Uspešno smo osvojili vmesni korak na poti do polnokravnega alpinističnega odseka. Da ne pozabimo prvega zaslužnega za ta uspeh je tu njegova slika.</p> <p>Tudi inštruktorji kdaj plezajo na top rope © Simon v Vipavski Beli.</p>
Smer v Čavnu – Smer malega mihe V-/ II-III	<p>Pred nekaj meseci sta David Semič in Robi Kovač splezala smer v Čavnu, ki jo odlikuje za naše področje zelo spodobnih 190 višinskih metrov v 6 raztežajih. Smer sta poimenovala Smer malega Mihe, ocenila z V-/II-III. Najtežje mesto v smeri sta dva kamina. Vstop v smer je desno od grabna z novim podorom v skalah pod srednje čavensko stezo. Skala je za naš šodr dobra. Lepa smer. Več o njej si preberite v dopolnjenem plezalnem vodniku Stene nad Ajdovščino.</p>
Druge praktične vaje v okviru AŠ	<p>V nedeljo 13. oktobra je potekala druga praktična izkušnja v alpinistični šoli. Deset tečajnikov se je udeležilo praktičnega predavanja in preizkusa zabijanja klinov in izdelave sidrišča oziroma štanta. Kladiva in klini so peli visoke tone pod samim vznožjem Čavenskih razov, grebenov in stenic neposredno nad znamenitim plazom Slano blato. Lepo sončno vreme smo kasneje izkoristili David, Renata in moja malenkost in ponovili smer malega Mihe.</p>
Novi smeri v Kovku Nedolžna III-IV/II-III, 100 m	<p>O NEDOLŽNI, KI TO VEČ NI IN KRVAVI SVATBI, KI JE SLEDILA</p> <p>Seveda je bila sobota, kot se za te reči spodobi. Glede nedolžnosti in podobnih zadev, bi sicer lahko bil tudi kakšen drugi dan, a pomembno je, da smo bili vsi za in da je bilo razpoloženje ta pravo.</p> <p>No razpoloženje je bilo ta pravo in tudi sobota je bila, z mrzlim jasnim jutrom in skrbelo me je, da se ne bi mraz zavlekel tudi tja do večera, zatorej: kapa,</p>

**Krvava svatba
VI- (A0)/IV+,
110 m**

rokavice, dolge gate. Za Ožbeja in Davida ne vem, a zame je bila dogovorjena 9 00 še vedno prezgodnja, in sem se na meeting point privalil direktno iz postelje. Na srečo se vedno dobimo v bližini štacun, tako da sem si vseeno lahko privoščil obilen zajtrk dveh frutabel, medtem ko smo se spraševali: «Kam?» Za odgovor smo se zazrli v pobočja nad mestom in izbrali skalovje, ki se nam je trenutno nasmehnilo.

Zapeljali smo se do plazu nad Budanjami in hitro zakorakali pod steno. Možnosti za potek novih smeri smo načrtali kar spotoma.

Ob vznožju je bilo že kar prijetno toplo. Sonce na kristalnem nebu kljub pozni jeseni še ni povsem opešalo. Da bi prijetne razmere čim bolje izkoristili smo hitro navesili opremo in ostalo zmetali v nahrbtnike. Ožbej je zabil dva klina in se nato modro odločil za varovanje na bližnjem drevesu, medtem ko je David že preplezal spodnji lažji del. Nad pokončnejšim skalnim skokom je izginil iz vidnega polja in kmalu sva z Ožbejem lahko podrla varovanje in mu sledila. Položnejšemu travnato skalnemu vstopu je sledila prijetna plezarija v solidni skali po stolpičih raza, ki so privedli do kratkega položnega grebena na začetku katerega je David uredil prijetno varovališče. Če pravim prijetno, je to zgolj zaradi družbe. Ob primernejši družbi bi to varovališče opisal kot pravo orlovsko ljubezensko gnezdece s prostranim razgledom, obilo sonca in široko mehko blazino zelenega rušja; toliko za namig.

Konec prvega raztežaja v Nedolžni. David je že na terasi, ki zbuja skomine

No, mi vsekakor nismo razmišljali o odlaganju oblačil. Iz nahrbtnikov smo potegnili še kape in rokavice, saj je hladen veter prav nemarno opominjal, da se bliža zimska sezona.

Nismo se obotavljali. David je hitro prehodil kratek greben in se spoprijel s strmo steno, ki ga je z dobro in obilno razčlenjeno skalo voljno sprejela. V razpoko je zabil klin in po kratkotrajnem razgibavanju stal na vrhu. Z Ožbejem sva mu rada sledila.

Na vrhu smo se razvezali in prosto preplezali, oziroma prehodili še zadnji raztežaj ter se po grapi spustili do vznožja naslednje stene, ki smo si jo izbrali že zjutraj.

Že takoj je bilo jasno, da tokrat ne bo šlo tako zlepa. Zajeda, ki smo si jo izbrali, je sicer delovala razčlenjeno, a ta podatek je bil vsekakor manj zanesljiv kot pokončna drža ponosne lepotic. Kmalu po prvih metrih se je Davidu tempo napredovanja upočasnilo in pogostost nabijanja klinov je nakazovala, da se lepota upira. David je pretipal vse razčlembe in obline, ji prigovarjal, a zajeda je še kar grizla in mu puščala kri. Na udobni polici se je David ustavil in z improvizirano prvo pomočjo oskrbel razprskane roke.

David v začetku detajla smeri Krvava svatba. Višje, levo nad njim se vidi luska.

Nad polico je zagrebel v najtežji del smeri. Že na prvem klinu se je moral vpeti in počivati. S pogledom je iskal možnosti za napredovanje. Seveda sva jih z Ožbejem od spodaj videla kar nekaj in Davidovi odgovori »Bosta že videla, ko bosta tukaj...« so, kot vedno, nakazovali da ima probleme. »Kar je preveč je preveč. Če noče zlepa bo popustila zgrda.« Ko se držiš na konicah prstov, je pač težko zraven še zabijati; zatorej tehnika!

Tudi tehnično plezanje je šlo razmeroma počasi. Razpoka, ki je nakazovala smer napredovanja je bila nekoliko krušljiva in velika luska ob njej je donela nekoliko votlo, zato je David plezal previdno. Nad lusko pa je bila skala očitno bolj voljna in vrv je stekla hitreje. Kmalu zatem, ko je David izginil za robom zajede, je Ožbej lahko podrl varovanje.

Nestrpno sem poprijel za prve oprimke. Zanimalo me je kaj je Davidu povzročalo probleme. Skala je bila solidna in dokaj razčlenjena, a potrebno je bilo paziti na gibanje in z varovanjem od zgoraj to pač ni problem. Ožbej je plezal za mano. Na polici sem ga počakal in dogovorila sva se, da bom jaz poskusil detajl preplezati prosto in bo zato on izbijal kline.

Detajl je bil lep. Če bi bila skala boljša, bi ga lahko primerjal z lepo plezarijo v plezališčih. S previdno izbiro oprimkov in stopov ter z natančnimi prenosi teže sem bil hitro in dokaj elegantno skozi problem, le ob obremenitvi luske sem se počutil nekoliko sitno.

Sledilo je še nekaj lažjih gibov do terasice nad zajedo. Tu sem se utaboril in skozi objektiv sledil Ožbeju, ki je ta čas že začel s plezanjem.

Glasni komentarji in izraz na obrazu so jasno izražali, da ima polne roke dela. Tudi klini, ki jim David ni povsem zaupal, nikakor niso hoteli popustiti. Ožbej je udrihal in preklinjal. Posebej upor zadnjega klina, ki je bil zabit nekje v votlini za lusko, ga je pehal v obup toda, ker pametnejši popusti prvi, v steni ni ostal noben klin.

Trst je naš in ga ne damo, pardon klin je naš in ga ne damo.

V lažjem svetu nad lusko je bil Ožbej že precej utrujen, kar se je poznalo na obrazu in na gibanju. Ker mu je pazljivost popustila, je nepravilno obremenil

	nas je omenil tudi sam župan in vsem mladim priporočil gorništvo, kot zdrav šport. Predstavitev, ki je vzela cele pol ure priprave je odlično uspela.
Začetek turnosmučarske sezone	Ožbej M. je skupaj z Janezom F. opravil prvi turni smuk v sezoni in sicer z domačega Malega golaka 1495 m. Snega na vrhu je toliko, da se ni videlo rušja. Sneg je bil za smuko zelo težak, premočen, betonast. Do kočice da sva se v glavnem ubijala, od kočice v dolino pa je letelo.
Fotografija meseca (rubriko ureja Klavdij Zalar)	 <p><i>Vrh katere špice, ki ni v Sloveniji je na sliki? Na prejšnjo fotografsko zagonetko ni nihče odgovoril, na sliki je bila Klavdijeva senca.</i></p>

Izdala: Alpinistična sekcija PD Ajdovščina

Urednik: OM – ni star italijanski kamion

Fotografije: KZ – ni kmečka zadruga

Lektor: za najdene pravopisne ne izplačujemo honorarjev

Naklada: vsak po svoje

Izdano v elektronski obliki, decembra 2005

Po mnenju Ministrstva za kulturo spada glasilo v sklop glasil marginalno deviantnih skupin, ki s svojim pozitivnim pogledom na svet močno ogrožajo obstoječe koncepte nikoli srečne in zadovoljene potrošniške družbe. Zato je še pred uvedbo enotne davčne stopnje obvezano plačevati dvajset klobas in dvajset litrov vina mesečno v sklad za zdravljenje obolelih za intenzivnim načinom doživljanja življenja.